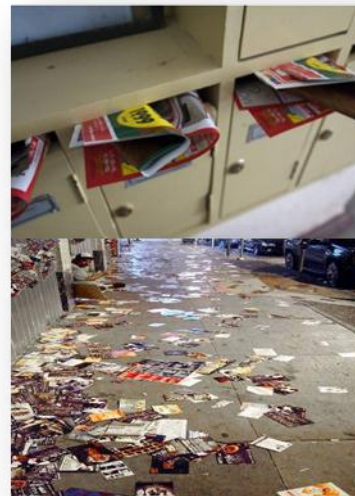

Reklámhordozó papír 2010-ben és 2011-ben

A reklámhordozó papír azon anyagáram, amelyik nincs mindig a figyelem középpontjában, ami elsősorban a termékkör sajátosságainak, másodsorban a kötelezetre vonatkozó szabályoknak is köszönhető. Amikor viszont a vállalkozásnak valamilyen oknál fogva – legtöbbször a vámhatóság ellenőrzését követően – tisztázni kell egy-egy grafikát és/vagy ábrát és/vagy fotót tartalmazó papír alapú kiadvány termékdíjat érintő jogszerű meghatározását, még akkor is az egyik leggyakoribb vállalozói vizsgálati szempont, hogy „*van-e a kérdéses terméken céglogó vagy sem*”? Pedig a céglogó megléte egyáltalán nem szükséges feltétele a reklámhordozó papír jogszerű meghatározásának. Ebben a cikkben a reklámhordozó papír 2010. és 2011. évi szabályai kerülnek bemutatásra.

Nézzük meg mit és mi alapján kellett alkalmazni a Kt.¹ 2010-ben hatályos szabályai szerint:

A Kt. 20. § 20. pontja határozta meg a reklámhordozó papír fogalmát, vagyis:

„a gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló törvényben meghatározott gazdasági reklámot tartalmazó, a sajtóról szóló külön törvény által meghatározott sajtótermékek közül az időszaki lap egyes lapszámait, a röplap és az egyéb szöveges kiadvány, a grafikát, rajzot vagy fotót tartalmazó kiadvány, továbbá a térkép, ide nem értve a bankjegyet, az értékpapírt, az ISSN számmal rendelkező kiadványokat, továbbá a könyvet és tankönyvet”.

Tekintettel arra, hogy a meghatározás említette a sajtótermék és a reklám fogalmakat is, így fontossággal bírt ezen jogszabályok ismerete is:

Az Stv.²20. § b) pontja határozta meg a sajtótermék fogalmát, azaz sajtóterméknek minősült:

„az időszaki lap egyes lapszámait, a rádió- és a televízióműsor, a könyv, a röplap és az egyéb szöveges kiadvány - ide nem értve a bankjegyet és az értékpapírt -, a zeneművet, grafikát, rajzot vagy fotót tartalmazó kiadvány, a térkép, a nyilvános közlésre szánt műsoros filmszalag, videokazetta, videolemez, hangszalag és hanglemez, továbbá bármely más téjékoztatást vagy műsort tartalmazó, nyilvános közlésre szánt technikai eszköz”.

Az időszaki lap fogalmát az Stv.20. § f) pontja részletezte, vagyis időszaki lapnak minősült: *„a napilap, folyóirat és egyéb lap, valamint ezek melléklete, amely egy naptári évben legalább egyszer megjelenik, azonos címmel és tárgykörrel kerül kiadásra, évfolyamszámmal, sorszámmal, keltezéssel van ellátva, és akár eredeti szerzői alkotásként, akár átvett fordításként az újságírói, az írói vagy a tudományos műfaj körébe tartozó írásművet (hírt, tudósítást, cikket, riportot, tanulmányt, verset, elbeszélést stb.), fényképet, grafikát, karikatúrát vagy rejtvényt közöl”.*

¹ a környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény

² sajtóról szóló 1986. évi II. törvény

A Grtv.³ 3.§ d) pontja szerint kellett értelmezni, vagyis:

„gazdasági reklám: olyan közlés, tájékoztatás, illetve megjelenítési mód, amely valamely birtokba vehető forgalomképes ingó dolog - ideértve a pénzt, az értékpapírt és a pénzügyi eszközt, valamint a dolog módjára hasznosítható természeti erőket - (a továbbiakban együtt: termék), szolgáltatás, ingatlan, vagyoni értékű jog (a továbbiakban mindezek együtt: áru) értékesítésének vagy más módon történő igénybevételének előmozdítására, vagy e céllal összefüggésben a vállalkozás neve, megjelölése, tevékenysége népszerűsítésére vagy áru, árujelző ismertségének növelésére irányul”.

A fentiek alapján az egyes papíráruk és nyomdaipari termékek (a Kombinált Nómenklatúra ex 48., ex 49. Árucsoportjai), vagyis az időszaki lap egyes lapszámai; röplap és az egyéb szöveges kiadvány; grafikát, rajzot vagy fotót tartalmazó kiadvány; és a térkép tartoztak a reklámhordozó papír anyagáramba, feltéve, hogy gazdasági reklámot tartalmaztak.

2011. január 1-jétől megváltozott a reklámhordozó papír fogalma, ezért azt újra át kell tekinteni:

A hatályos Kt. 20. § 20. pontja

„reklámhordozó papír: gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló törvényben meghatározott gazdasági reklámot tartalmazó, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény és a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény által meghatározott nyomtatott sajtótermékek, valamint a röplap és az egyéb szöveges kiadvány, a grafikát, rajzot vagy fotót tartalmazó kiadvány, továbbá a térkép, ide nem értve a bankjegyet, az értékpapírt, az ISSN számmal rendelkező kiadványokat, továbbá a könyvet és tankönyvet;”

A meghatározás két jogszabályra is utal, ezért ezeket külön-külön kell megvizsgálni, persze egyéb más szempontokkal együtt:

Előszőr: a meghatározásban említett média törvény⁴ 203. § 22. pontja az alábbiak szerint fogalmazza meg a kiadvány, illetve a 60. pontja a sajtótermék fogalmát:

„22. Kiadvány:

- a) könyv nyomtatott vagy elektronikus formában, lemezen, kazettán, más fizikai hordozón; online és letölthető könyv;
- b) **sajtótermék nyomtatott** vagy elektronikus formában; online és letölthető időszaki kiadvány;
- c) egyéb nyomtatott anyag (címtár, névtár, **grafikát, rajzot vagy fotót tartalmazó kiadvány, térkép; röplap;** nyomtatott képeslap, üdvözlő- és más hasonló kártya; nyomtatott kép, minta, fénykép; nyomtatott naptár; nyomtatott üzleti reklámanyag, katalógus, prospektus, reklámposzter és hasonló; **egyéb szöveges kiadvány**) ide nem értve: nyomtatott öntapadó papír (matrica), postai, jövedéki, illeték- stb. bélyeg, bélyegnyomott papír, csekk, bankjegy, részvény, értékcikk, kötvény, okirat és hasonló;...”

„60. Sajtótermék:

a napilap és más időszaki lap egyes számai, valamint az internetes újság vagy hírportál, amelyet gazdasági szolgáltatásként nyújtanak, amelynek tartalmáért valamely természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem

³ a gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló 2008. évi XLVIII. törvény

⁴ médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény

rendelkező gazdasági társaság szerkesztői felelősséget visel, és amelynek elsődleges célja szövegből, illetve képekből álló tartalmaknak a nyilvánossághoz való eljuttatása tájékoztatás, szórakoztatás vagy oktatás céljából, nyomtatott formátumban vagy valamely elektronikus hírközlő hálózaton keresztül. A szerkesztői felelősség a médiatartalom kiválasztása és összeállítása során megvalósuló tényleges ellenőrzésért való felelősséget jelenti, és nem eredményez szükségszerűen jogi felelősséget a sajtótermék tekintetében.”

Másodsor:

a gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló 2008. évi XLVIII. törvény 3.§ d) pontja nem változott, a fogalmat lásd fent a 2010. évi fogalmak között.

Harmadsor: ezen termék 1.) Papír és karton; papíripari rostanyagból, papírból vagy kartonból készült áruk: 48 Árucsoportba; vagy 2.) Könyvek, újságok, képek és más nyomdaipari termékek: 49. Árucsoportba tartozzon, röviden papírból vagy papír alagra készüljön.

Negyedszer: a Kt. szerinti reklámhordozó papír definíciója kivételként említi az ISSN számmal rendelkező kiadványokat, továbbá a könyvet és tankönyvet. Az ISSN (International Standard Serial Number) szám nem más, mint az időszaki kiadványok – melyek folyóiratok vagy sorozatok – 8 számjegyű nemzetközi azonosítószáma. Az ISBN (International Standard Book Number) a könyvek nemzetközi 10 számjegyű azonosítószáma, melyet a Magyar ISBN iroda (Országos Széchenyi Könyvtár, <http://www.oszk.hu>) adja ki. Az azonosító szám igénylésénél meg kell adni a szerző nevét, a kiadvány címét, a kiadó nevét és elérhetőségét, illetve a kiadvány típusát.

Kötelezett személyek a reklámhordozó papír anyagáramban!

forgalom iránya	kötelezett személy
belföldi előállítású reklámhordozó papír	első belföldi forgalomba hozó első vevője (előállító nyomda első belföldi vevője a kötelezett, aki az esetek túlnyomó többségében a termék megrendelője)
	saját célra felhasználó (szórólapot, reklámújságot, katalógust saját célra felhasználó gazdálkodó)
külföldről történő behozatal	első belföldi forgalomba hozó
	saját célra felhasználó